

بررسی علل عدم گرایش کشاورزان بخش شیرین سو به کشاورزی ارگانیک

مصطفی زارعی^۱

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه بوعلی سینا

zareimostafa69@vahoo.com

به دلیل اهمیت روز افزون کشاورزی ارگانیک و ضرورت گسترش آن، مقاله‌ی حاضر عواملی که مانع گرایش کشاورزان به سمت کشاورزی ارگانیک می‌شوند را بررسی می‌کند. این مقاله از نوع توصیفی-تحلیلی است که به روش پیمایشی انجام گرفته است. جامعه‌ی آماری تحقیق کشاورزان شهر شیرین سو می‌باشند که ۱۲۰ نفر از آن‌ها به صورت نمونه‌گیری چند مرحله‌ای برای مطالعه انتخاب شده‌اند. گردآوری داده‌ها از طریق پرسش‌نامه محقق ساخته انجام گرفته که داری چهار بخش می‌باشد و روایی آن مورد تایید و داری پایایی قابل اطمینان (الفای کرونباخ برابر ۰/۸) می‌باشد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار spss و ضرایب همبستگی و مقایسه‌ی میانگین‌ها انجام شد. نتایج نشان داد که در بین عوامل اقتصادی، درآمد بالای محصولات غیر ارگانیک، هزینه‌های پایین‌تر مبارزه‌ی شیمیایی در مقایسه با مبارزه‌ی بیولوژیک دارای اهمیت بالا تری می‌باشند. از بین عوامل فرهنگی نیز، فرهنگ ضعیف استفاده از محصولات ارگانیک، نبود تبلیغات مناسب و کافی و آشنایی کم مردم با محصولات ارگانیک دارای اهمیت بالا تری می‌باشند. همچنین در بین عوامل آموزشی، کمبود کلاس‌های آموزشی ترویجی؛ در بین عوامل حمایتی و مدیریتی نیز عدم وجود تسهیلات بانکی و اقدام نکردن دولت برای ایجاد زیر ساخت‌های لازم جهت توسعه‌ی محصولات ارگانیک از اهمیت بالا تری برخوردار بوده‌اند. همچنین نتایج نشان داد بین گرایش کشاورزان به کشاورزی ارگانیک و عوامل مختلف مذکور تفاوت معنی‌داری وجود ندارد که این مساله بیانگر این است که چهار دسته از عوامل همگی داری اهمیت یکسانی در گرایش کشاورزان به سمت کشاورزی ارگانیک دارند که بایستی به صورت هماهنگ با هم به آن‌ها توجه و اجرا شود.

کلمات کلیدی: گرایش، کشاورزان، روستاهای بخش شیرین سو، کشاورزی ارگانیک، کشاورزی پایدار